

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 2778/25
31.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Гордане Тошић, председника већа, Љиљане Милосављевић и Љиљане Стричевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Славица Томашевић, адвокат из Београда, ул. Краљице Наталије бр.46/16, против тужене “Aik bank” a.d. Београд, са седиштем у Београду, Булевар Арсенија Чарнојевића бр.59а, као правног следбеника “Eurobank Direktna” a.d. Београд, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о жалби тужене, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 3888/24 од 25.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 31.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 3888/24 од 25.12.2024. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиље и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3888/24 од 25.12.2024. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље и поништено као незаконито решење о отказу уговора о раду тужене бр.2334 од 19.2.2018. године. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиљу врати на рад. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 416.250,00 динара.

Против наведене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужила је поднела одговор на жалбу тужене.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаних чланом 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС, бр.72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужене неоснована.

У првостепеном поступку, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка, на које се указује у жалби.

Према чињеничном стању, утврђеном у поступку пред првостепеним судом, тужила је засновала радни однос код тужене уговором о раду од 1.11.2016. године, на неодређено време, ради обављања послова маркетинг менаџера у Одељењу подршке пословној мрежи, Служби подршке продаје. Анексом бр.2 уговора о раду закљученог 1.11.2017. године тужила је распоређена на послове директора одељења у Одељењу за маркетинг, са следећим описом послова: 1) организовање рада и рукововање радом одељења, у складу са законским прописима; 2) дефинисање стратегије интерне и екстерне комуникације; 3) дефинисање визуелног идентитета банке; 4) дефинисање стратегије комуникације са новинарима; 5) планирање и осмишљавање предвиђеним, буџетом маркетинга; 10) учествовање у дефинисању политике спонзорства и донација; 11) послови комуникације са представницима медија; 12) послови везани за пројекте интерне комуникације; 13) послови везани за екстерне ПР пројекте; 14) послови координације креирања и графичког обликовања визуелног идентитета банке о дизајнерског обликовања средстава економске пропаганде; 15) послови координације и имплементације графичког интерних и екстерних активности у циљу промовисања општег имиџа банке; 6) учешће у организацији активности које промовиши корпоративни идентитета банке; 7) кризна комуникација, дефинисање стратегије комуникације са клијентима у случају приговора/жалбе; 8) праћење резултата комуникацијских и рекламних активности; 9) одговорност за управљање визуелног идентитета банке и дизајнерског обликовања средстава економске пропаганде и пословних докумената банке; 10) учествовање у дефинисању политике спонзорства и донација; 11) послови комуникације са представницима медија; 12) послови везани за пројекте интерне комуникације; 13) послови везани за екстерне ПР пројекте; 14) послови координације креирања и графичког обликовања визуелног идентитета банке о дизајнерског обликовања средстава економске пропаганде; 15) послови координације и имплементације графичког визуелног идентитета банке и дизајнерског обликовања средстава економске пропаганде и пословних докумената банке; 16) комуникација са спољним сарадницима и добављачима у области средстава економске пропаганде и визуелног идентитета банке; 17) сарадња са сектором продаје и одсеком за развој производа у вези са креирањем и имплементацијом маркетиншких кампања; 18) извештавање о активностима које се спроводе у тиму; 19) предлагање доношења, измене и допуне аката банке у домену рада одељења; планирање послова и кадрова одељења; 20) управљање, мотивација и професионално усавршавање сарадника, одговорност за чвршћу сарадњу, са перспективом позитивне атмосфере и позитивног духа; 21) одговорност за рад и резултате одељења; 22) обављање других послова по налогу директора сектора. одговара директору сектора. Правилником о изменама и

допунама Правилника о систематизацији послова Директне банке а.д. Крагујевац од 18.1.2018. године укинута су одређена радна места код тужене и смањен је број извршилаца на одређеним радним местима из разлога што је 30.6.2017. године регистровано припајање Финдоместик банке туженој, а услед чега је тужена преузела све запослене у припојеној банци. Након истека 6 месеци од момента припајања тужена је после свеобухватне анализе трошкова и ефикасности појединих организационих делова утврдила да је ради постизања веће учинковисти и рационализације трошкова неопходно спровести мере и одређене организационе промене које се огледају у укидању одређених радних места и смањењу броја извршилаца. Правилником о изменама и допунама Правилника о систематизацији послова Директне банке а.д. Крагујевац од 25.1.2018. године укинута је радно место тужиље (директор одељења у Одељењу за маркетинг) и смањен је број извршилаца на радном месту благајника у експозитури Косовска. Као образложење ове промене наведено је да је након измене Правилника од 18.1.2018. године накнадно утврђено да је престала потреба за обављањем послова директора у Одељењу за маркетинг, као и благајника у оквиру експозитуре Косовска. Одлуком о утврђењу вишка запослених Директне банке а.д. Крагујевац од 9.2.2018. године, утврђено је да 14 запослених на неодређено време представља вишак запослених за чијим радом је престала потреба услед технолошких, економских и организационих промена код тужене, са образложењем да је 30.6.2017. године регистровано припајање Финдоместик банке туженој, услед чега је тужена преузела све запослене у припојеној банци. Након истека 7 месеци од момента припајања тужена је после свеобухватне анализе трошкова и ефикасности појединих организационих делова утврдила да је ради постизања веће учинковисти и рационализације трошкова неопходно спровести одређене организационе промене које се огледају у укидању одређених радних места и смањењу броја извршилаца. Решењем о отказу уговора о раду од 19.2.2018. године тужиљи је отказан уговор о раду са припадајућим анексима због престанка потребе за њеним радом услед технолошких, економских и организационих промена до којих је дошло због промене Правилника о систематизацији послова код тужене. Тужиљи је радни однос престао 19.2.2018. године. Дана 9.3.2018. године тужена је ББ упутила понуду за закључење уговора о раду на неодређено време на пословима директора у Одељењу за маркетинг почев од 1.6.2018. године, коју је она истог дана и прихватила и са туженом закључила уговор о раду 29.5.2018. године за обављање послова директора Одељења за корпоративну комуникацију и стратешки маркетинг у Сектору продаје. Наведеним уговором о раду опис послова директора Одељења за корпоративну комуникацију и стратешки маркетинг у Сектору продаје је следећи: 1) спроводи активности дизајнирања, имплементације и координисања свих маркетиншких и рекламних активности; 2) дефинише, спроводи и надгледа стратегију и план активности корпоративних комуникација банке са циљем изградње и чувања добре репутације и имица банке; 3) дефинише, имплементира и спроводи маркетиншке активности банке које обухватају корпоративни и производни визуелни идентитет, оглашавање путем традиционалних, дигиталних и интерних комуникацијских канала; 4) дефинише, спроводи и надгледа стратегију и активности интерних комуникација банке; 5) предлаже, организује и координира корпоративне догађаје банке; 6) дефинише, имплементира и координише стратегију приступа и решавања кризних ситуација у сарадњи са највишим нивоом менаџмента банке и спроводи активности које су у вези са пословима кризних комуникација; 7) дефинише, имплементира и спроводи активности у области друштвено-одговорног пословања; 8) предлаже стратегију оглашавања и одговарајућег

плана оглашавања за све производе и услуге банке; 9) одговара за развој и имплементацију конкретних маркетиншких планова за производе и услуге банке; 10) одговара за планирање и спровођење буџета маркетинга банке, 11) руководи буџетом за корпоративне комуникације; 12) саветује топ менаџмент у вези са корпоративном комуникацијом и односима са јавношћу; 13) надгледа активности корпоративне комуникације, екстерна комуникација, односи са јавношћу; 14) координира спонзорске и донаторске активности; 15) обезбеђује усаглашеност са интерним правилима и процедурама и екстерним регулаторним оквиром; 16) Планира, организује, координира и контролише активности у одељењу; 17) додељује задатке и пројекте својим запосленима у складу са интерним актом о организацији одељења и описима послова и задужења; 18) сарађује са другим организационим/оперативним деловима банке; 19) обезбеђује примену свих предлога ревизије везаних за делатност одељења; 20) континуирано праћење регулаторног оквира и одржавање одговарајућег "нивоа знања закона, подзаконских аката, додатних прописа, у домену своје одговорности; 21) усклађеност пословних активности са интерним прописима и смерницама банке; 22) обезбеђује да запослени раде у складу са интерним актима и правилима; 23) чување поверљивих информација банке у складу са регулаторним оквиром и интерним правилима Банке; 24) надгледа и процењује чланке и друге публикације или изјаве у вези са банком и обавештава највише руководство о томе уколико је потребно; 25) координира активности којима се гради и одржава добра репутација и имиџ банке на електронским мрежама, 26) подстиче тимски рад и комуникацију на свим нивоима; 27) координира, подржава, обучава и мотивише запослене у одељењу на ефикасан рад и побољшање учинка; 28) надгледа и контролише рад запослених, прати и оцењује њихов радни учинак, у циљу побољшања њихових вештина и способности; 29) предлаже и подстиче учешће запослених на обукама и осигурава да се стечена знања и вештине ефикасно примењују у свакодневним пословним активностима; 30) доставља предлоге у вези са напредовањем и трансферима у одељењу; 31) обезбеђује да новозапослени у одељењу добију одговарајућу уводну обуку и подршку како би се ефикасно укључили у нову радну средину; 32) координира и надгледа агенције које обављају послове за банку - Креативна, Дигитал, ПР, БТЛ агенције; 33) обавља остале послове на захтев надређеног руководиоца. Уз постојање одређених разлика (које се односе на задужење у погледу ревизије и праћења прописа) ранија радна задужења тужиље и радна задужења ББ након ступања рада код тужене се суштински подударују и поред различитих формулација у опису тих послова у уговорима и у највећој мери подразумевају активности из области маркетинга и корпоративне комуникације.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, првостепени суд је оценио да разлози тужене у решењу о отказу представљају просту транскрипцију законске одредбе, без икаквих конкретизација и образложења околности које су довеле до престанка потребе за тужилиним радом и да је тужена била дужна да наведе и образложи који то конкретни разлози, потребе послодавца, односно какве технолошке и организационе промене код тужене су исходовале престанак потребе за радом тужиље. Наведене околности тужена је истицала касније током судског поступка, међутим, у потпуности је пропустила да исте наведе у решењу о отказу уговора о раду. Имајући у виду наведено, првостепени суд је закључио да оспорено решење садржи формалне недостатке услед изостанка конкретизације разлога који су довели до престанка потребе за радом тужиље, због чега је супротно члану 185 став 1 и члану 179 став 5

тачка 1 Закона о раду. Тужена је суштински извршила злоупотребу права да услед технолошких, економских и организационих промена откаже уговор о раду запосленом које право је користила противно својој сврси и у циљу замене једног запосленог на одређеним пословима другим, противно законској процедури за остварење тог циља. Тужила је пре заснивања радног односа код тужене имала 13 година радног искуства у области маркетинга, а од заснивања радног односа код тужене нешто више од 2 године радног искуства у области маркетинга у области банкарства и финансија, док је ББ имала 8 година радног искуства везаног за маркетинг у области финансија. Није било спорно да је као услов за обављање послове директора у Одељењу за корпоративне комуникације и стратешки маркетинг предвиђена висока стручна спрема и 8 година радног искуства на банкарским и привредним пословима. Међутим, по оцени првостепеног суда, у конкретном случају не ради се повреди одредбе из члана 182 став 1 Закона о раду, већ о злоупотреби права послодавца на спровођење технолошких, економских и организационих промена, јер у тренутку када је тужили отказан уговор о раду због престанка потребе за њеним радом на радном месту директора Одељења за маркетинг тужена је истовремено упутила формалну понуду другом лицу за заснивање радног односа на истом радном месту, што је јасан показатељ да до престанка потребе за радом тужиле никада није ни дошло. Имајући у виду наведено, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиле основан, због чега је поништио оспорено решење о отказу уговора о раду и обавезао тужену да тужилу врати на рад.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право и за своју одлуку је дао јасне и довољне разлоге, које прихвата и другостепени суд.

Одредбом члана 179 став 5 тачка 1 Закона о раду (“ Службени гласник РС” бр.24/05...75/14), прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то: ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Поштујући цитирану одредбу, полазећи од употребљеног отказног разлога из члана 179 став 5 тачка 1 Закон о раду, следи да се оправданост отказа применом овог отказног разлога цени са становишта да ли су код послодавца наступиле технолошке, економске или организационе промене, услед којих је код послодавца престала потреба за обављањем одређеног посла или је дошло до смањења обима посла, у чему се те промене састоје и на који начин се објективно исказују у стварности, у односу на сваког појединачног запосленог, коме радни однос престаје услед тако насталих промена, без обзира да ли је радно место тог запосленог укинута или се на том радном месту смањује број извршилаца.

Код утврђених чињеница да је тужила била запослена код тужене на радном месту директора одељења у Одељењу за маркетинг, да је изменом Правилника о систематизацији од 18.1.2018. године и Одлуком о утврђењу вишка запослених Директне банке а.д. Крагујевац од 9.2.2018. године укинута радно место тужиле, након чега је решењем од 19.2.2018. године тужили отказан уговор о раду са припадајућим анексима, због престанка потребе за радом тужиле услед технолошких, економских и организационих промена до којих је дошло због промене Правилника о

систематизацији послова код тужене, након чега је тужена 9.3.2018. године упутила понуду ББ за закључење уговора о раду на неодређено време на пословима директора одељења у Одељењу за маркетинг, дакле на истим пословима на којима је радила тужиља, односно на истом радном месту које је претходно формално укинута изменом систематизације, коју понуду је ББ прихватила и са туженом закључила уговор о раду дана 29.5.2018. године, са описом послова који су готово идентични са пословима које је тужиља обављала на радном месту директора одељења у Одељењу за маркетинг, правилан је закључак првостепеног суда да је оспорено решење о отказу уговора о раду тужиље незаконито, јер је тужена злоупотребила право на отказ уговора о раду тужиље као технолошког вишка, на начин што је након престанка рада тужиље, за суштински исте послове из области маркетинга ангажовала другог запосленог.

Наиме, институт „забране злоупотребе права“ штити запосленог као опште важећи принцип у уговорном праву (члан 13. Закона о облигационим односима) који се, имајући у виду порекло уговора о раду, супсидијарно примењује и у области рада. Злоупотреба права постоји када послодавац у поступку давања отказа испоштује форму, али не и суштину (разлоге) института тзв. вишка запослених, ако вређа његов циљ и сврху. Из члана 179. став 5. и правила која су садржана у члану 153. до 158. Закона о раду произлази да је сврха технолошког вишка отпуштање радника због боље организације технолошких промена и због економских промена. Због побројаних узрока престаје потреба за радом одређеног броја запослених. Тај институт се злоупотребљава ако се користи да би се без одређене законске процедуре отпустили запослени који не остварују радне резултате, не испуњавају радне обавезе или крше радну дисциплину или да би се на њихово место у релативно кратком временском року запослили други – нови радници. У конкретном случају тужена је злоупотребила наведено право из разлога што је на готово идентичним пословима које је обављала тужиља ангажовала другог запосленог, из чега произлази закључак да код тужене није престала потреба за радом тужиље, на који начин је противно сврси института технолошког вишка тужена тужиљи отказала уговор о раду.

Није од утицаја на дугачију одлуку навод жалбе тужене да оспорено решење не садржи формалне недостатке, код чињенице да тужена јесте у погледу форме испоштвала законом прописану процедуру за отказивање уговора о раду тужиље по основу технолошког вишка, али не и суштину овог института и да незаконитост оспореног решења произлази из злоупотребе права тужене, како је то напред наведено.

Правилно се жалбом тужене указује да суд не може да утврђује целисхоност организационих промена код тужене, али наведено остаје без утицаја код чињенице да је тужена вршила своје право на једностранни отказ уговора о раду тужиљи, противно његовој сврси, а што води незаконитости оспореног решења о отказу уговора о раду тужиље.

Неосновано се жалбом тужене указује да запослена Ана Шотра на радном месту директора у Одељењу за корпоративну комуникацију и стратешки маркетинг обављала шири круг послова и да је имала већу одговорност од тужиље на радном месту директора одељења у Одељењу за маркетинг, јер тужена ове тврдње није доказала у провстепеном поступку. Различита формулација описа послова за наведена два радна места, у конкретном случају, не води закључку да су ти послови заиста и јесу били

различити, као и одговорност запослених који их обављају.

Неосновано се жалбом тужене указује на учињену битну повреду поступка из члана 374 став 1 у вези са чланом 8 Закона о парничном поступку, јер је првостепени суд на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, правилно одлучио које ће чињенице узети као доказане.

Нису основани наводи жалбе о учињеној битној повреди поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер је изрека првостепене пресуде јасна и разумљива, а у пресуди су дати јасни и непротивречни разлози о свим битним чињеницама, па пресуда нема недостатака због којих се не може испитати.

Како се ни осталим наводима жалбе тужене не доводе у сумњу правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања и правилност примењеног материјалног права, првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке којим је поништено решење о престанку радног односа и ставу другом изреке којим је обавезана тужена да тужиљу врати на рад, у ком делу је одлука донета правилном применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Потврђено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу трећем изреке побијане пресуде, јер је донето правилном применом одредаба чланова 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку и одговара исходу спора и постигнутом успеху тужиље. Правилно је првостепени суд тужиљи досудио трошкове на име састава поднесака од 12.5.2021. године и 30.6.2021. године, јер исти садрже изјашњење на исказе претходно саслушаних сведока, што је по оцени овог суда, био нужан трошак тужиље за вођење ове парнице.

Одбијени су захтеви тужиље и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка, јер тужена није успела у поступку по жалби, а трошкови тужиље за састав одговора на жалбу нису били потребни ради вођења ове парнице.

Из наведених разлога, на основу одредаба чланова 390. и 165. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа – судија
Гордана Тошић ,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**